

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120248600
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6120248600.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1/ L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., a 2/ X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., L., o zaplatenie 5.765,06 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 7. septembra 2021, č.k. 9Csp/40/2020-176, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietavom výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaným 1/, 2/ **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 170,40 eur s úrokom z omeškania , výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. žalovaným 1/ a 2/ nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca spoločne a nerozdielne od žalovaných 1/, 2/ domáhal zaplatenia sumy 5.765,06 eur. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 22.03.2019 s postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpil postupca na neho pohľadávku voči žalovaným. Postupca uzatvoril so žalovanými dňa 01.06.2012 zmluvu, na základe ktorej im postupca poskytol peňažné prostriedky. Žalovaní neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, následkom čoho vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 10.07.2017, pričom vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Nakoľko žalovaní dlžnú sumu neuhradili, obrátil sa žalobca na súd. V podaní zo dňa 07.09.2021 žalobca oznámil, že žalovaní mu po podaní žaloby uhradili spolu 170,40 eur, preto zobral žalobu v tejto čiastočne späť. Súd prvej inštancie tak konanie v tejto časti zastavil. Po dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Uviedol, že žalobca odvodzoval svoje právo na zaplatenie žalovanej sumy zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 26.03.2015, ktorú žalovaný uzatvoril so SLSP, a.s., ktorá je bankou podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Pohľadávku voči žalovaným žalobca nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019. Postúpenie pohľadávky je upravené v ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. V tomto prípade SLSP, a.s. ako banka a pôvodný veriteľ pri postúpení pohľadávky na inú osobu sa musí riadiť okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka aj ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z neho vyplýva, že spôsobilým predmetom postúpenia je iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky adresovanej klientovi po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v

omeškanií. Uvedené podmienky sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Súd prvej inštancie konštatoval, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa čl. 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne a.s., na ktoré sa Slovenská sporiteľňa a.s. odvolávala vo svojej výzve z 11.07.2017, ktoré prichádza podľa tohto dojednania do úvahy už v prípade omeškania so splátkou 10 dní, je dojednané v rozpore s kogentnými ustanoveniami § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Preto uvedené dojednanie Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne a.s. je neplatné pre rozpor so zákonom. Mimoriadne zosplatenie úveru tak nebolo dojednané. V takom prípade nemohla byť spôsobom podľa čl. 8.1. písm. a) obchodných podmienok vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Navyiac, hoci žalobca preukázal, že jeho právny predchodca (SLSP, a.s.) pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok so žalobcom adresoval žalovaným výzvu o tom, že sú v omeškanií so splácaním úveru a vyzval ich, aby dlžnú sumu zaplatili v lehote 15 dní od doručenia výzvy, riadne nepreukázal ani to, že predmetná výzva bola žalovaným aj odoslaná.

Na základe uvedeného súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že pohľadávka bola v čase postúpenia spôsobilá na postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. V spore teda nebolo žalobcom preukázané, že žalobca nadobudol platne pohľadávku SLSP, a.s. voči žalovanému zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 01.06.2012, súd preto žalobu zamietol ako nedôvodnú z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie a vecnou stránkou sporu sa ďalej nezaoberal. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca vo veci nebol úspešný, preto mu nárok na náhradu trov konania nevznikol. Žalovaným ako úspešnej strane sporu žiadne trovy nevznikli, preto súd prvej inštancie žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, a to v jeho zamietajúcej časti. Namietal, že je preukázané, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá. Žalovaní boli v čase postúpenia pohľadávky v omeškanií so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (konkrétne 1118 dní) a zároveň bolo v konaní preukázané, že žalovaní boli postupcom opakovane vyzvaní na úhradu omeškaných splátok, a to: výzvami zo dňa 31.05.2017 a zo dňa 11.07.2017. V tejto súvislosti zároveň zdôraznil, že postupca nebol v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách povinný upozorniť na skutočnosť, že môže v prípade splnenia zákonných podmienok postúpiť pohľadávku na tretiu osobu, nakoľko z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách takáto povinnosť banke nevyplýva. Zdôraznil, že žalovaní boli v čase postúpenia pohľadávky v omeškanií so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní a zároveň boli postupcom vyzvaní na úhradu omeškaných splátok úveru, pričom doručenie tejto výzvy žalovaní v konaní žiadnym spôsobom nepopreli. Skúmanie aktívnej legitímácie súdom nie je skutkovým tvrdením, ale doručenie jednotlivých výziev banky preukázateľne je skutkovým tvrdením. Keďže tieto skutkové tvrdenia neboli protistranou účinne popreté, v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP ich bolo potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia, na základe čoho bolo v konaní potrebné uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením (ktoré nie je potrebné preukázať ďalšími listinnými, prípadne inými dôkazmi), že žalovaní boli v čase postúpenia pohľadávky v omeškanií so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň boli pred postúpením pohľadávky postupcom opakovane vyzvaní k úhrade svojho peňažného záväzku, ktoré výzvy im boli nesporne doručené. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého je dojednanie čl. 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne a.s. neplatné pre rozpor so zákonom. Dohoda zmluvných strán ohľadom možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti všetkých splátok jednorazovo pre nepĺnenie splátkového kalendára zo strany dlžníka bola dohodnutá nielen v bode 8.1 písm. a) obchodných podmienok, ale aj priamo v zmluve o splátkovom úvere - a to konkrétne v čl. I bode 10. Z tohto dôvodu je odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nepreskúmateľné, keďže súd prvej inštancie urobil záver o neplatnosti dojednania ohľadom možnosti veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru pre nepĺnenie splátok, avšak z odôvodnenia rozhodnutia vôbec nie je zrejmé, ako sa v tejto súvislosti vysporiadal s tým, že takáto dohoda bola obsiahnutá aj v čl. I bode 10 zmluvy o splátkovom úvere. Prípadná skutočnosť, že si zmluvné strany dohodli ďalšie podmienky, v zmysle ktorých možno vyhlásiť

mimoriadnu splatnosť úveru už po 10 dňoch omeškania so splácaním pohľadávky (a teda podmienky, ktoré nie sú v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), však môže spôsobiť len to, že je neplatnou dohoda zmluvných strán ohľadom takejto podmienky, v dôsledku čoho nastupuje zákonná úprava podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda nespôsobuje to neplatnosť samotnej dohody ohľadom možnosti veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť splátok pre neplnenie splátkového kalendára, ako to nesprávne v napadnutom rozhodnutí uzatvoril súd prvej inštancie. Pri prípadnom posudzovaní platnosti právneho úkonu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti je podstatným to, či takýto úkon bol vykonaný v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti zdôraznil, že postupca splnil pri vyhlasovaní mimoriadnej splatnosti úveru všetky podmienky kladené zákonom pre riadne vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a postup, ktorý pri vyhlasovaní mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Poukázal aj na to, že súd prvej inštancie musel mať z úradnej povinnosti vedomosť o tom, že uvedené dojednanie ohľadom možnosti veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky podľa bodu 8.1 písm. a) VOP bolo opakovane vystavené súdnej kontrole, pričom súdy naprieč celým územím SR nedospeli k totožnému záveru ako konajúci súd, teda k záveru ohľadom neplatnosti dojednania bodu 8.1 písm. a) VOP, ale naopak dospeli k záveru o jeho platnosti, v dôsledku čoho je tento záver súdu prvej inštancie nielen prekvapivý, ale aj v rozpore s čl. 2 ods. 2 CSP. Dodal, že napadnuté rozhodnutie je zmätočné, nepreskúmateľné a nemá oporu v zákonných ustanoveniach. Podľa jeho názoru súd konal v rozpore s ust. § 220 ods. 2 CSP, nakoľko v prípade správneho posúdenia vecí, aplikácii zákonných ustanovení v ich vzájomnej a logickej súvislosti, ako aj s prihliadnutím na všetky dôkazy predložené z jeho strany, by nemohol dospieť k právnomu záveru, ktorý vyjadril vo svojom výroku. Odvolací súd žiadal, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe vyhovie a prizná mu voči žalovaným nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. aby rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrili žalovaní. Nestotožnili sa s odvolaním žalobcu. Uviedli, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považujú za vecne správne, keďže žalobcovi nesvedčí aktívna vecná legitímácia v spore. Žiadali odvolací súd o potvrdenie napadnutého rozsudku.

4. V replike žalobca uviedol, že zotrváva na odvolaní a poukázal na jeho dôvody. Žiadal rozhodnúť v zmysle jeho odvolacieho návrhu.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správny.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. (v zastavujúcej časti) odvolaním napadnutý nebol, preto je v tejto časti právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

7. Žalobca sa v odvolaní nestotožnil s tým, že mu v konaní nesvedčí aktívna vecná legitímácia v spore. Zastával názor, že podmienky ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách boli pre platné postúpenie pohľadávky splnené.

8. S týmto názorom žalobcu sa však odvolací súd nestotožňuje.

9. Podmienky na platné postúpenie bankovej pohľadávky, ako ich správne ozrejmlil v napadnutom rozsudku súd prvej inštancie, sú podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách tri. Prvou je splatná pohľadávka, druhou je písomná výzva banky klientovi a treťou podmienkou je omeškание klienta viac ako 90 kalendárnych dní od písomnej výzvy banky.

10. Prvá podmienka vyžadovaná ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je zároveň limitovaná ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré stanovuje, že zosplatiť pohľadávku môže dodávateľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Sporové strany však mali v zmluvne dojednané [v bode 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., ale aj priamo v zmluve o splátkovom úvere, a to konkrétne v čl. I bode 10, ako na to sám upozornil žalobca v odvolaní], že k mimoriadnej splatnosti môže dôjsť už po 10 dňoch omeškania. Z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vyplýva, že právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti práve pre prípad porušenia zmluvy podľa bodu 8.1 písm. a) produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. Uvedené zmluvné dojednanie aj podľa názoru odvolacieho súdu obchádza kogentné ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko ukracuje dlžníka v ochrannnej lehote, v ktorej môže veriteľ pristúpiť k zosplatneniu pohľadávky. Ide preto o neplatné dojednanie zosplatnenia úveru, podľa ktorého v danom prípade malo dôjsť k zosplatneniu úveru.

12. Súd prvej inštancie teda správne dospel k záveru, že k platnému zosplatneniu úveru nedošlo, v dôsledku čoho nebola splnená prvá podmienka na platné postúpenie bankovej pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobcovi z toho dôvodu nesvedčí aktívna vecná legitímácia v spore.

13. Tieto vecne správne závery súdu prvej inštancie nespochybňujú ani odvolacie námietky žalobcu. Bez právneho významu sú výzvy, na ktoré žalobca v odvolaní poukazoval, že nimi preukázal splnenie podmienok § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak nesplnil už prvú podmienku, stanovenú § 92 ods. 8 zákona o bankách (že ide o splatnú pohľadávku).

14. Bez právneho významu je taktiež, že žalovaní nespochybnili žalobcove skutkové tvrdenie, že boli viac ako 90 dní od písomnej výzvy právneho predchodcu žalobcu v omeškaní so splnením svojho dlhu, a preto by sa podľa žalobcu malo uvedené skutkové tvrdenie považovať za nesporné. Splnenie podmienok ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, upravujúcich postúpenie bankovej pohľadávky, je povinný v konaní preukázať žalobca, nakoľko nimi odvodzuje danosť svojej aktívnej vecnej legitímácie v konaní, ktorá nie je závislá od skutočností, či ju v konaní žalovaný popiera. Aj judikatúra zdôrazňuje, že „súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania (teraz sporových strán) nenamieta“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

15. Napokon je potrebné dodať, že súd prvej inštancie svoj postup vedúci k zamietnutiu žaloby vysvetlil náležitým a zákonu zodpovedajúcim spôsobom, preto nie je dôvodná ani námietka žalobcu v odvolaní, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný a zmätočný.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a v závislom výroku III. o nároku na náhradu trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným 1/, 2/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi, nakoľko boli v odvolacom konaní plne úspešní. V zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).